

ПРОТОКОЛ

№ 150

гр. Пазарджик, 29.09.2021 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК, I ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ в
публично заседание на двадесет и девети септември, през две хиляди двадесет
и първа година в следния състав:

Председател: Минка П. Трънджиева

Членове: Венцислав Ст. Маратилев
Димитър П. Бозаджиев

при участието на секретаря Лилия Г. Кирякова
Сложи за разглеждане докладваното от Минка П. Трънджиева Въззивно
гражданско дело № 20215200500491 по описа за 2021 година.
На именното повикване в 10:30 часа се явиха:

За жалбоподателят М. Б. С. ЯН., се явява назначеният му особен представител
адв. В.Ц. К..

За застрахователно Акционерно Дружество "ОЗК - ЗАСТРАХОВАНЕ"
АД, редовно призовани чрез процесуалния им представител. Не се явява
представител. Постъпило е становище по хода на делото и по съществото на
спора. Приложен е списък на разноси и договор за правна защита и
съдействие.

Адв. К.– Да се даде ход на делото.

Съдът, при условията на чл.142 ал.1 от ГПК,

О П Р Е Д Е Л И :

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО:

На основание чл.268 ал.1 от ГПК, **ДОКЛАДВА СЕ ДЕЛОТО:**

С решение на районен съд Пазарджик , постановено по гр.д.№ 2093 по описа на съда за 2020 година е признато за установено, че ответникът М.Б. Я с ЕГН ***** от **** дължи на ищеца „Застрахователно акционерно дружество ОЗК Застраховане“, ЕИК ***, седалище и адрес на управление в гр.*** на основание чл.213, ал.1, изр.1 КЗ (отм.) вр. чл.50 ЗЗД сумата от 841.79лв. - изплатено застрахователно обезщетение по имуществена застраховка „Каско“ с предмет л.а. „Нисан“, модел „Микра“, рег. №***, и сумата от 15лв. - ликвидационни разноси за определяне на обезщетението, за имуществени вреди, причинени на 30.06.2015г. около 12:00ч. в гр. Пазарджик на ул. „Константин Величков“ срещу № 98, ведно със законната лихва за забава от датата на подаване на заявлението по чл.410 ГПК в съда - 04.06.2020г. до плащането, за което вземане е издадена заповед №515/08.06.2020г. за изпълнение на парично задължение по чл.410 ГПК по ч.гр.д. №1192/2020г. по описа на РС-Пазарджик.

Осъден е М.Б. Я да заплати на ищеца „Застрахователно акционерно дружество ОЗК Застраховане“ съдебни разноси в исковото производство в размер на 445лв. и съдебни разноси в заповедното производство по ч.гр.д. №1192/2020г. по описа на РС- Пазарджик в размер на 385лв.

В срок така постановеното решение е обжалвано от М.Я. ,чрез назначения му особен представител адв.К..

Жалбоподателят намира решението за неправилно.За да уважи иска , съдът приел , че при действието на чл.213 ал.1 КЗ (отм.), суброгационното право на застрахователя обхваща и лицата по чл.50 от ЗС , поради което е уважил иска срещу Я в качеството му на собственик (надзорник)на коня теглещ каруцата участвала в ПТП.Този извод бил неправилен.

Практиката, установена още с ПП № 7/77 г. на ВС и провеждана непротиворечиво в каузалната дейност на ВКС (до влизане в сила на действащият КЗ), признава на застрахователя заплатил застрахователно обезщетение по имуществена застраховка правото да се суброгира в правата на застрахования срещу причинителя на вредата (чл.45 ЗЗД) , респ. срещу лицата отговорни за чужди действия по чл.47 - 49 ЗЗД .

С исковата си молба обаче , ищецът търсел отговорност от Я в качеството му на собственик на животно (чл.50 ЗС) , а не като виновен

причинител на вреди от ПТП . При това положение , изложените мотиви че субективните предели на суброгацията по чл.213 КЗ (отм.) обхваща и собственика или надзорника на веща (животното) нямали опора в закона до появата на новата за българското законодателство разпоредба на чл.410 ал.1 т.3 от КЗ (в сила от 01.01.2006 г.) и която няма обратно действие. В този смисъл била и практиката на ВКС по приложението на чл. 402 от ТЗ (отм.) например в Решение № 12 /11.07.2012г. по т.дело №1139/2009г. на Първо т.о

Моли обжалваното решение да бъде отменено и иска отхвърлен,тъй като ищецът не е материално легитимиран като кредитор с процесните парични вземания .

В срок е постъпил писмен отговор.

Ответникът по жалбата я намира за изцяло неоснователна и необоснована.Считат,че съдът правилно е уважил предявения от ищцовото дружество иск с правно основание чл. 50, изр. второ ЗЗД.

Считат, че разполагат с надлежна материалноправна легитимация. Съгласно чл. 213 КЗ (отм.), с плащането на застрахователното обезщетение застрахователят встъпва в правата на застрахования срещу причинителя на вредата. Правото на застрахователя да претендира платеното на застрахования от третото лице, причинило вредата на застрахована вещ, е регресно право, а встъпването във всички права, които застрахованият има срещу третото лице - суброгационно право. Затова, в случая се касае до регресен иск, чието основание не е застрахователното правоотношение, а фактът на изплащане на сумите на правоимащото лице по силата на застраховката и даденото от закона право на регрес. Именно, поради правото, произтичащо от закона, застрахователят встъпва в правата на застрахования след плащането, като упражнява тези права от свое собствено име.

Вследствие на причинения вредоносен резултат, за деликвента възниква правно задължение да обезщети вредите, причинени на застрахованото лице. Затова застрахователят, суброгирал се в правата на застрахования, може да упражни регресния си иск срещу прекия причинител на вредата /чл. 45 ЗЗД/, а в случаите, когато вредата е причинена от животно, отговорността се носи от собственика на животното или лицето, което е упражнявало надзор над него

/чл. 50 ЗЗД/. В хода на първоинстанционното производство се установили елементите от фактическия състав на основанието по цитираната разпоредба, които подлежат на доказване, а именно: наличие на застрахователен договор; възникване на застрахователно събитие - покрит риск по застрахователния договор; изплащане на застрахователно обезщетение и встъпване, съобразно закона, установяване причинителя на вредата и размера на същата.

В случая следва да бъде отчетено, че цитираното от ответника Постановление № 7/1958 г. на ВС, касае суброгиране на застрахователя в правата на застрахования по лични застраховки. Съгласно т. 15 от Постановлението: „Застрахователят няма основание да предявява регресни иски при личните застраховки, включително груповите (поименни и безименни), в случаите на непредпазливо причиняване на унищожение и повреди на застрахованото имущество от застрахованото лице - извън споменатите изключения, както и в случаите, при които уврежданията са настъпили от вещи и отговорността пред увредените лица произтича от чл. 50 ЗЗД.“ Застраховка „Каско на МПС“, въз основа на която е изплатено процесното застрахователно обезщетение, е имуществена, а не лична застраховка, с оглед на което, въведените с цитираното постановление ограничения в суброгационното право на застрахователя не са относими към настоящия случай.

Позовава се на съдебна практика : Решение № 152 от 2.02.2011 г. на ВКС по т. д. № 51/2010 г., I т. о., ТК и Решение № 136 от 22.07.2016 г. на ВКС по т. д. № 3308/2014 г., I т. о., ТК, Решение № 522 от 7.11.2011 г. на ОС - София по гр. д. № 672/2011 г., ГО, 3 с-в, Решение № 39 от 26.01.2012 г. на ОС - София по гр. д. № 79/2011 г., ГО, 3 с-в, Решение № 152 от 2.02.2011 г. на ВКС по т. д. № 51/2010 г., I т. о., ТК.

Адв. К. – Поддържам въззивната жалба. Нямам доказателствени искания.

Съдът счете делото за изяснено, затова

О П Р Е Д Е Л И :

ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ:

Адв. К.: - Ув. окр. съдии, моля да уважите жалбата и да отмените

решението на първоинстанционния съд, като отхвърлите предявения иск като неоснователен. Моля в тази насока да имате предвид изложеното във въззвината жалба, евентуално и писмената защита, която съм представил пред първата инстанция. С оглед отговора на въззвината жалба, моля да имате предвид, че дори съдебната практика, на която се е позовава въззвиваемата страна в отговора на въззивна жалба, потвърждава нашата теза, че в хипотезата по чл. 50, застрахователят, платил обезщетение, не се суброгира в правата на увреденото лице спрямо собственика. По чл. 50 сме. Всъщност ние сме във връзка с чл. 50, в случая. И въпросът е един. Това е твърде принципен въпрос, който ме мотивира всъщност да обжалвам това решение. Тъй като, едва в чл. 411 от действащият Кодекс на застраховането, изрично е предвидено правото на застрахователя, платил обезщетение, да се суброгира, дори и срещу, във връзка с вреди, причинени от вещ или животно спрямо собственика или надзорника на вещта. Едва тогава, което си е достатъчен аргумент, че до тогава в нашето законодателство, такова право не е било предвидено. Всъщност, съдебната практика много по-рано е разширила, с едно разширително тълкуване, с постановление на Пленума на стария Върховен съд. Беше прието, че суброгацията настъпва не само спрямо причинителя на вредата, но и спрямо лицата, които са солидарни за действията на деликвента. Това са всичките родители, надзорници на други лица, възложителя на работа по чл. 49, но това е до чл. 49, по отношение на чл. 50 няма дори такова разширително тълкуване. Аз представям едно решение, само за справка, за да не го търсите, което директно отговаря на въпроса: суброгира ли се изплатилия обезщетение застраховател срещу собствени на животно или надзорника? И отговорът е не. По същите тези съображения, че няма такава материална правна норма. Сега, колегите казват, искат от Вас да разсъждавате по въпроса: щом ние приемаме, че суброгацията може да настъпи не само спрямо деликвента, а за всички лица, които са солидарно отговорни за неговите действия. Те казват, че трябва да приемете и това. Само че те пропускат една много важна предпоставка - всъщност коня или от каруца, за които иде реч, защото вредите са от кон или каруца, не сме установили. Такива факти не са точно ясно установени, са причинили някаква вреда. Дори и най-умният кон не може да извърши никакви действия, нито правни, още по-малко противоправни, т.е. тук отговорността не е за чуждо действие, защото нито животно, нито вещта

сами по себе си могат да имат правни действия. Тук става дума за лична отговорност. Собственикът и надзорникът си отговарят на лично основание, т.е. нямаме никакво условие да правим такова раширително тълкуване и затова ще Ви моля на това основание да отхвърлите иска като неоснователен.

Съдът счете делото за разяснено, затова

О П Р Е Д Е Л И :

ДА СЕ ИЗПЛАТЯТ на адв. К. внесеното възнаграждение в размер на 200 лв.

ПРИКЛЮЧВА устните състезания.

СЪОБЩАВА на страните, че ще обяви решението си в срок до 29.10.2021 год.

Протоколът се изготви в съдебно заседание, което приключи в 10:34 часа.

Председател: _____

Секретар: _____